

# Dvojnásobné platy, Počiatkova vila, americké základne... Prečo prechádzajú klamstvá politikov na Slovensku bez následkov?

- CZ24 News | 30. ledna 2022

SLOVENSKO: Čo majú spoločné Dzurinda, Naď, Matovič alebo Čaputová? Odpoveď je: Klamstvo, zavádzanie, popieranie sľubov a vlastných slov.

Začalo sa to v roku 1998, keď **Mikuláš Dzurinda** pred voľbami sľuboval, že ak dajú ľudia hlasy SDK a vyhrá voľby, do roku 2002 budú platy na Slovensku dvojnásobné. Tento sľub sa stal jednou z hlavných tém predvolebnej kampane a televíznych šotov SDK. Priemerná mesačná mzda vtedy bola 10 003 korún. Dzurinda síce voľby nevyhral, no stal sa premiérom a mohol sľub splniť. No nesplnil.

Realitou sa stal až v roku 2007, kedy priemerná mzda dosiahla 20 146 Sk (668,72 €). V tom čase bol už ale Dzurinda v opozícii. Sľub teda nesplnil ani počas svojej prvej vlády (1998-2002), ani počas druhej vlády (2002-2006).

Pre denník SME Martinovi M. Šimečkovi, ktorý s ním robil rozhovor tri roky po planom sľube, ktorý Dzurindu a SDK vyzdvihol do vlády, odpovedal: „Myslel som to úprimne. Nepovedal som to v opojení z tribúny. Vzišlo to z dielne jednej odbornej skupiny SDK. Počítali to viacerí ľudia možno s priveľkou mierou optimizmu.“

Zdá sa, že aj tu Dzurinda zvädzel. O rok nato (2004) sa už nechcel k téme vôbec vyjadrovať. Zhovorčivejší bol, tiež pre denník SME, jeden z politikov, ktorí boli vtedy na kandidátke SDK (pozn.: ktorú tvorilo päť subjektov), Peter Tatár z OKS. „Ten sľub vznikol spontánne ako politické vyhlásenie na sneme SDK v Trnave na jar 1998. Okrem odborných vecí sa dvojnásobné platy dostali do programu ako politické heslo,“ spomína Tatár, čím odhaľuje druhé Dzurindovo klamstvo.

**I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkuje!**

**CHCI PŘÍSPĚT**

Ďalej v rozhovore prezradil, že „žiadny odborný pohľad na to, či je sľub reálny, neexistoval. Odborníci sedeli pol roka nad rôznymi detailmi, ale odborné skupiny dvojnásobné platy nenavrhovali. Keď sa to politicky prilepilo k programu, my sme sľub v predvolebnej eufórii prijali,“ prezradil vtedy Tatár.

## **Sme nepoučiteľní**

Slováci sa, žiaľ, nepoučili. Akoby národným športom bolo, koho najviac politici oklamú, ten je za najväčšieho frajera.

A tak to skúsil v roku 2020 aj **Igor Matovič**. Na závistlivých spoluobčanov vytiahol klamstvo o pošáttnení – zabavení vily exministra Počiatka, pričom klamal aj o premrštenej výške jej údajnej ceny.

S klamstvom nemala problém ani glorifikovaná postavička politickej scény, **Zuzana Čaputová**. Práve v čase prezidentskej kampane (2019) vrcholil spor vo vnútri koalície o vojenskú zmluvu s USA, ktorú nakoniec Ficova vláda zmietla zo stola.

Tá sa po čase dostala opäť na rokovani stôl vlády a mieri do parlamentu. Zuzana Čaputová, už ako prezidentka odmietla výzvy aj petície, aby sa obrátila s požiadavkou, aby ústavný súd posúdil jej súlad s ústavou SR, hoci pred pol rokom nemala problém poslať referendové otázky o ukončení súčasného volebného obdobia ústavným sudcom. Ale nie v tom je jej hlavný problém.

Ten je v jej zavádzajúcom vyjadrení, na základe ktorého ju mohli zvoliť občania do funkcie a jej dnešným popieraním svojho sľubu.

**“Nevidím dôvod na trvalú prítomnosť zahraničných vojsk na Slovensku.** Chcem, aby Slovensko bolo spoľahlivým a solidárnym spojencom v rámci NATO, a to dnes znamená najmä sústrediť sa na reálnu a transparentnú modernizáciu našej armády. To je naša hlavná úloha,” uviedla na margo otázky o osude americkej zmluvy, keďže prezident ju musí (alebo aj nemusí) ratifikovať.

Na hypotetickú otázku či by súhlasila s prítomnosťou cudzích (trebárs amerických) vojakov alebo základní na území SR, ak by sa stala prezidentkou a v budúcnosti by rozhodovala o tejto otázke, odpovedala, že nevidí dôvod na udelenie súhlasu. **“Číže by som nesúhlasila,”** doslovne uviedla pre portál Hlavné správy **Zuzana Čaputová**.

Dnes, v teplom kresielku v paláci, už bude súhlasíť, hoci ako návnadu pre naivných predhodila akési právne irelevantné slepé črevo „interpretačnej doložky“, ktorá nemá zásadný vplyv na obsah a zameranie zmluvy a k ničomu nezaväzuje americkú stranu.

**K tejto téme si zaklamal aj súčasný minister obrany Jaroslav Nad'.**

Necelý týždeň po voľbách, 5. marca 2020, tesne po rokovaníach s budúcimi koalíčnými partnermi, dostal otázku týkajúcu sa bilaterálnej zmluvy so Spojenými štátmi o rekonštrukcii našich vojenských letísk výmenou za ich využívanie americkou armádou.

Takmer pred dvomi rokmi odpovedal: „Keď to niekto vynáša donekonečna na povrch, tak to je naozaj až na smiech. Tu, dúfam, nikto zo zdravo uvažujúcich ľudí neočakáva, že by na koalíčných rokovaníach niekto riešil nejaké výmysly pána Danku, pána Kotlebu a pána Blahu o nejakých amerických základniach. **Nikdy neboli otázkou a nikdy otázkou nebudú.**“

Redaktor pre istotu položil otázku, či to znamená, že vec bola zatiaľ odložená na neurčito. Nad' vtedy takmer pobúrene zopakoval: „Nie že zatiaľ – **otázka amerických základní na Slovensku nikdy nebola otázkou a nikdy otázkou nebude.**“

Ako sa hovorí, včera bolo včera, dnes je dnes, mačka nie je pes... a dnes už je zmluva na stole a J.Nad' je jeden z tých, ktorý ju vehementne obhajujú a pretláčajú. Až tak, že rezort obrany azda po prvýkrát v histórii úplne zmietol zo stola všetky pripomienky, vrátane tých zásadných, nepripustil v rozporovom konaní nijaké námietky či zmeny a zmluvu v pôvodnom znení, ku ktorej bolo vznesených 70 zásadných pripomienok, nechal schváliť na vláde.

Táto koalícia, ktorá sľubovala úplne novú politickú kultúru, transparentnosť, otvorené vládnutie a občiansku angažovanosť na rozhodnutiach dala všetkým sľubom, no najmä naivným voličom tejto

vládnej svorky poriadnu facku.

A tak je na mieste pre väčšinu Slovákov otázka, ktorú položil už pred 2000 rokmi Marcus Tullius Cicero v Senáte miestnemu aristokratovi: „Dokedy budeš Catilina, zneužívať našu trpezlivosť?“

Samozrejme Catillinu si Slováci musia zameniť za Matoviča, Naďa, Remišovú, Čaputovú... a ďalších politikov, zneužívajúcich buď slabú pamäť voličov, alebo slabý vplyv voličov v súčasnej „demokratúre“, prípadne slabú náтуру Slovákov urobiť s klamármi rázny koniec. Príležitosť na to bude už, či až o dva roky.

AUTOR: Rafael E. Rafaj

[ZDROJ](#)